

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovy nábřeží 1835/34, Ostrava, proti usnesení žalovaného ze dne 22. 10. 2018, čj. 25 A 113/2018-14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2019, čj. 31 A 2/2019-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti v záhlaví označenému usnesení žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Krajský soud nyní kasační stížností napadeným usnesením žalobu postoupil dle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Krajskému soudu v Ostravě, jelikož dospěl k závěru, že je místně příslušný k řízení o podané žaloby.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti jednoznačně vymezil předmět řízení o kasační stížnosti. V označení věci uvedl: „*Kasační stížnost proti usnesení ČR-Krajského soudu v Brně č. j. 31A 2/2019-36*“. Dále uvedl: „*Dne 8. 4. 2019 bylo žalobci doručeno usnesení z tajného soudu ČR-Krajského soudu v Brně č. j. 31A 2/2019-36 ze dne 20. 3. 2019*“. Není tedy pochyb o tom, proti jakému rozhodnutí brojí.

[3] Dále však na několika místech uvedl, že jeho žaloba byla odmítnuta. Mimo jiné namítal, že v napadeném usnesení byl poučen, že proti danému rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení. To však neodpovídá pravdě, jelikož krajský soud stěžovatele poučil o tom, že opravný prostředek není přípustný.

[4] Stěžovatel je před správními soudy znám. Pravidelně zahluje jak krajské soudy, tak i Nejvyšší správní soud žalobami a kasačními stížnostmi, které od samého počátku nemohou být úspěšné. Stěžovatel totiž téměř výlučně žalobami brojí proti rozhodnutím soudů a tvrdí, že jsou správními rozhodnutími. Tyto žaloby jsou mu pravidelně odmítány a bylo mu nesčetněkrát vysvětleno, že soudy nejsou správní orgány a proti jejich rozhodnutím není přípustné podávat žaloby. Stěžovatel následně usnesení o odmítnutí napadá kasačními stížnostmi. U Nejvyššího správního soudu je evidováno přes 900 jeho kasačních stížností.

[5] Jeho žaloby, jakož i kasační stížnosti jsou ve skrze stejné. Napadá špatné obsazení soudu z důvodu vyloučení všech soudců, označuje soudy za správní orgány a soudce za úředníky, napadá nesprávné poučení a tvrdí, že není oprávněn podat kasační stížnost, ale odvolání.

[6] Nyní podaná kasační stížnost je koncipovaná naprosto stejným způsobem jako jeho předchozí kasační stížnosti, kterými brojil proti rozhodnutím o odmítnutí jeho žaloby. V posuzovaném případě však krajský soud jeho žalobu neodmítl, ale postoupil ji jinému soudu. Přesto stěžovatel nezměnil svoji argumentaci. Z podání stěžovatele je zřejmé, že stěžovatel neměl snahu reagovat na argumentaci krajského soudu a podal pouze svoji standardizovanou kasační stížnost. Z toho důvodu se minul s rozhodovacími důvody napadeného rozhodnutí.

[7] Podstatou kasačního přezkumu je přezkum rozhodnutí krajského soudu pouze v rozsahu námitek, které stěžovatel uvede (s výjimkami danými § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné.

[8] Nesměřují-li kasační důvody proti závěrům krajského soudu, opírá se kasační stížnost jen o „jiné důvody“ než důvody uvedené v § 103 s. ř. s. Taková kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36).

[9] Stěžovatel nebrojí proti závěrům krajského soudu obsaženým v napadeném usnesení. Za tohoto stavu věci nemůže Nejvyšší správní soud kasační stížnost projednat a nezbývá než ji jako nepřijatelnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítnout.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu